

Parte) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Edel Grace, Peter Sweetman

Motpart: An Bord Pleanála

Tolkningsfråga

I fall då

- a) ett skyddsområdes främsta syfte är att utgöra en livsmiljö för en viss art,
- b) karaktären hos den livsmiljö som är fördelaktig för denna art innebär att den del av det område som är fördelaktigt nödvändigtvis kommer att förändras över tiden, och
- c) som en del av det föreslagna projektet ska en förvaltningsplan för området i dess helhet (inbegripet ändringar av förvaltningen av delar av området som inte direkt påverkas av själva utvecklingsprojektet) antas, vilken ska säkerställa att den del av området som är lämplig som livsmiljö enligt ovanstående inte vid någon tidpunkt reduceras och faktiskt kan utökas, men
- d) under den tid utvecklingsprojektet pågår kommer en del av området inte kunna utgöra en lämplig livsmiljö, kan då sådana åtgärder som har beskrivits ovan i punkt c verkligen anses vara begränsande?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supreme Court (Irland) den 3 april 2017 – Volkmar Klohn mot An Bord Pleanála

(Mål C-167/17)

(2017/C 178/14)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Supreme Court

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volkmar Klohn

Motpart: An Bord Pleanála

Tolkningsfrågor

- 1) Kan bestämmelserna om ett inte oöverkomligt kostsamt förfarande i artikel 10a i direktivet om åtgärder för allmänhetens deltagande vara tillämpliga i ett fall som det förevarande, där det byggnadslov som ifrågasattes i förfarandet beviljades före sista datum för införlivande av detta direktiv och där det förfarande genom vilket byggnadslovet ifrågasattes också inleddes före detta datum? Om så är fallet, kan bestämmelserna om inte oöverkomligt kostsamma förfaranden i direktivet om åtgärder för allmänhetens deltagande då vara tillämpliga på alla kostnader som har uppkommit i förfarandet eller bara på kostnader som har uppkommit efter sista datum för införlivande?
- 2) Är en nationell domstol som har ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när den ska fastställa rättegångskostnaderna för tappande part, i ett fall där medlemsstaten i fråga inte har antagit någon särskild bestämmelse som införlivar artikel 10a i direktivet om åtgärder för allmänhetens deltagande, skyldig att i samband med att den fastställer kostnaderna i ett förfarande som omfattas av denna artikel säkerställa att dess beslut inte gör förfarandet oöverkomligt kostsamt, på grund av att de relevanta bestämmelserna är direkt tillämpliga eller på grund av att domstolen i medlemsstaten i fråga har att tolka sin nationella processrätt på ett sätt som i största möjliga utsträckning överensstämmer med målen med artikel 10a?
- 3) När ett beslut om rättegångskostnader är villkorslöst och enligt nationell rätt ska betraktas som slutgiltigt, eftersom det inte har överklagats, kräver då unionsrätten att antingen
 - a) en Taxing Master som i enlighet med nationell rätt har getts uppgiften att fastställa beloppet för de kostnader den vinnande parten rimligen kan ha haft, eller

- b) en domstol som ombeds ompröva en sådan Taxing Masters beslut, ändå är skyldig att med avvikelse från de åtgärder som vanligen är tillämpliga enligt nationell rätt fastställa det belopp som ska utdömas på ett sådant sätt att de utdömda kostnaderna inte gör förfarandet oöverkomligt kostsamt?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Raad van State (Nederländerna) den 6 april 2017 – X
mot Belastingdienst/Toeslagen**

(Mål C-175/17)

(2017/C 178/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Raad van State

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Belastingdienst/Toeslagen

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 13 Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 2008, s. 98.) (återvändandedirektivet), jämförd med artiklarna 4, 18, 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att ett överklagande – om det enligt nationell rätt är möjligt att tillgripa ett sådant rättsmedel mot ett beslut innehållande ett beslut om återvändande i den mening som avses i artikel 3.4 i direktiv 2008/115/EG – enligt unionsrätten automatiskt ska ha suspensiv verkan om tredjelandsmedborgaren hävdar att verkställandet av beslutet om återvändande medför en allvarlig risk för att principen om non-refoulement åsidosätts? Ska avlägsnandet av den berörda tredjelandsmedborgaren med andra ord i så fall skjutas upp till dess att fristen för att inge ett överklagande har löpt ut eller, om ett sådant överklagande inges, till dess att överklagandet har avgjorts, utan att den berörda tredjelandsmedborgaren behöver göra en separat ansökan härom?
 - 2) Ska artikel 39 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EUT L 326, 2005, s. 13 (direktivet om asylförfaranden), jämförd med artiklarna 4, 18, 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att ett överklagande – om det enligt nationell rätt är möjligt att tillgripa ett sådant rättsmedel vid avslag på en asylansökan i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2005/85/EG – enligt unionsrätten automatiskt ska ha suspensiv verkan? Ska avlägsnandet av den berörda asylsökanden med andra ord i så fall skjutas upp till dess att fristen för att inge ett överklagande har löpt ut eller, om ett sådant överklagande inges, till dess att överklagandet har avgjorts, utan att den berörda asylsökanden behöver göra en separat ansökan härom?
-